

Surán Györgyné



Ez a nővérem [Surán Györgyné, szül. Weisz Magda] 1932-ben, a Báthory utcai lakás ajtaja előtt. Mi ugyanabban a házban összesen négy lakásban laktunk. Először laktak, akkor én még nem éltem, az első emeleten egy kétszobás lakásban. És aztán felmentek a harmadik emeletre, a mama nem szerette azt, hogy túl lent van az első emelet. Nem volt lift a házban, de felmentünk a harmadik emeletre. Az is két szobás volt. Udvari lakás volt mindkettő. És akkor lementünk a második emeletre, ott egy háromszobás lakást tudtunk bérelni, két szoba volt egybenyíló, és külön volt egy harmadik. Abban lett aztán először a műhelyünk, később ott lakott a Dolfi bátyánk is. A lakásban olyan polgári bútorok voltak, a mamának volt egy tükrös szekrénye is, nagyon normálisan volt berendezve az egész lakás. Volt ebédlőbútor, hálósobabútor is külön, azt évekig itt őriztem a pincében, talán még ma is megvan egy-egy darabja. A nővérem rengeteget járt túrára, és ott ismerte meg a férjét, 1932-ben. A kirándulásokat a Természetbarátok Turista Egyesülete szervezte.

Ott nagyon jó társaság verődött össze. A leendő férje állásban volt a Sas utcában, egy textil-nagykereskedésben dolgozott mint könyvelő. Surán Gyuri [Magda férje] minden nap a tízes villamossal ment végig a Báthory utcán. Magda nagyon sokat volt lent a papa üzletében, és ez a Gyuri minden alkalmat megragadott, hogy a Magdát lássa a villamosból. Leskelődött, és integetett. Magda nagyon szép lány volt, és úgy állapodtak meg, hogy elveszi feleségül. A család rendkívül odavolt, mert azt szerették volna, hogy Magda egy gazdag fiúhoz menjen feleségül. De ez nem sikerült. Nagyon szegény fiú volt a Gyuri, de összeházasodtak, és nagyon szép házasság volt, ameddig el nem ment munkaszolgálatra, ahonnan nem jött haza. Az esküvő 1935-ban volt, a Hegedűs Gyula [akkor: Csáky] utcai templomban. Gyuri egyáltalán nem volt vallásos. Nagyon hamar elveszítette az édesapját, és az édesanyját kellett tartania, meg két nővére is volt, nagyon rossz körülmények között éltek. Az esküvő után odaköltözött a Báthory utcába. Én is még egy ideig ott laktam, amíg férjhez nem jöttem, mert utána idejöttem lakni. 1937-ben született meg a fiuk, Gábor. Magda nem állt le egy percre sem. A mama nevelte még ebben az időben Gábort. Körül lett metélve, még bent a kórházban, már úgy hozták haza. A Wekerle Sándor utcába járt óvodába. Gyuri akkoriban a Goldberger textilgyár egyik fióküzletében volt kiszolgáló. Amikor megházasodtak, nyitott egy saját textilüzletet a Paulay Ede utcában. Természetesen bérelte a helyiséget. Elég jól ment neki, szépen kereskedett. Amikor elvitték munkaszolgálatra, akkor Magda bejárt helyette, és próbálta vinni az üzletet. Aztán visszamondta már. Elveszett minden, az összes áru, ami oda fel volt halmozva. A háború után odamentünk, és ahogy benéztünk a kitört ablakú üzletbe, zöld nyilasingek voltak bedobálva. Persze soha nem kaptunk vissza semmit.